सोपि त्वया कत्यवानिति यथा कथयते तथा जाने॥एनं देशं संप्राप्तस्वं कतकत्योसीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ उक्तं समर्थयते प्रसन्नेति ॥ मुखवणीमुखशोभा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वानरं वानरस्येदं॥आर्षीऽण् ॥३४॥ उक्तं संग्रह्णाति॥सत्विति॥कतकत्यवत्तद्हं गिरिवरं ऋष्यमूकं ॥३५॥ मगमानः ॥ इतिरामाभि०वा० कि० चतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ॥

किपःकथयते दृष्टे यथायं मारुतात्मजः॥ रुत्यवान्सोपिसंप्राप्तः रुत्यत्ये तिराघव॥३१॥ प्रसन्न मुखवर्णश्रव्यक्तं हृष्टश्रभाषते॥ना नृतं वक्ष्यते वीरोहनुमान्मारुतात्मजः॥३२॥ ततः ससुमहाप्राङ्गोहनूमान्मारुतात्मजः॥जगामादायते विरोहरिराजायराघवो॥३३॥ भिक्षु रूपंपरित्यज्यवानरं रूपमास्थितः॥ पष्ठमारोप्यतो वीरोजगामकिपिकुं जरः॥३४॥ सतु विपुल्यशाःकिपिप्रवीरःपवनसुतः रुत्तरुत्यः त्यवस्त हृष्टः॥गिरिवरमुरुविकमः प्रयातः सशुभमितः सहरामलक्ष्मणाभ्यां॥३५॥इत्योषे०रा०वा० चतुर्थः सर्गः॥४॥॥७॥ ऋष्यमूका तुहनुमान्गत्वातं मलयंगिरिं॥ आचचक्षेतदावीरोकिपराजायराघवो॥१॥ अयंरामोमहाप्राङ्गसंप्रामोहढिविकमः॥ल क्ष्मणेनसहश्रात्रारामोयंसत्यविकमः॥२॥इक्ष्वाकृणांकुलेजातोरामोदश्रथात्मजः॥धर्मिनगदितश्रेविपतुर्निर्देशकारकः॥३॥ राजसूयाश्यमेधेश्यविक्रयेनाभितिपितः॥दिक्षणाश्रतयोतस्रष्टागावःशतसहस्रशः॥४॥तपसासत्यवाक्येनवसुधातेनपालिता॥सी हेतोस्तस्यपुत्रोयंरामोःरुप्यंसमागतः॥५॥तस्यास्यवसते।रुप्येनियतस्यमहात्मनः॥रावणेनहताभार्यासत्वांशरणमागतः॥६॥

ऋष्यमूकादिति ॥ ऋष्यमूके सुपीववासस्थाने राघवे। स्थापियत्वा ततः सुपीवानयनार्थं ऋष्यमूकेकदेशं मलयाख्यं गिरिं गत्वेत्यन्वयः ॥ १ ॥ अयंरामः मलयस्थसपीव दृष्टिपथवर्तित्वादेवंनिर्देशः॥पुनराहादराद्रामोयमिति॥सत्यविकमत्वदृढत्वाभ्यां त्वच्छञ्जनिरसनक्षमता व्यष्यते ॥२॥ इक्ष्वाकूणामित्यनेन स्वरूपकथनं धर्मे स्वसत्यपरिपाळ नरूपधर्मनिमित्तं निगदितः प्रेरितः पित्रेतिशेषः ॥ अतएव तस्य पितुर्निर्देशकारकः ॥ ३ ॥ ४ ॥ स्वीहेतोः पित्रा स्विये दत्तस्य वरस्य पालनहेतोः ॥ ५॥ ६ ॥